

[Arbejdsministeren.]

og villig til at påtage sig arbejde, der kan anvises.

Hvis man skulle gennemføre en meget nøje kontrol med den enkelte arbejdsløse, ville det betyde, at antallet af ansatte i administrationen måtte mangedobles. Det må samtidig understreges, at en sådan kontrol naturligvis ikke kan bygge på formodninger.

På baggrund af disse almindelige betragtninger skal nedenstående gennemgang af de enkelte eksempler ses.

Den i artiklen omtalte fru Andersen, som er blevet opsagt fra sit arbejde som montrice i metalindustrien, og som man mener selv har tænkt på at holde op med at arbejde, står faktisk anmeldt som arbejdssøgende og er i stand til at påtage sig arbejde. Hvis hun ikke har tilkendegivet, at hun kun søger arbejde på en måde, der gør det klart, at hun ikke ønsker arbejde, vil hun være berettiget til dagpenge.

I denne forbindelse gør jeg opmærksom på, at hvis man skulle indskrænke adgangen til arbejdsløshedsdagpenge i tilfælde, hvor der er stor ledighed inden for et fag, således at det er vanskeligt at anviser ledige arbejde, ville det have til følge, at man kunne lukke de arbejdsløsheds-kasser, som har mange ledige medlemmer, og dette har jo aldrig været meningen med arbejdsløshedsforsikringen.

Om fru Bentzen, som på grund af sin mands usikre stilling i en periode har været beskæftiget, men som nu er ledig, skal jeg sige, at hun opfylder de objektive kriterier for at få arbejdsløshedsdagpenge, nemlig at være medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, at have haft arbejde i det foreskrevne omfang og nu at være arbejdsløs og arbejdssøgende. Hun er derfor berettiget til dagpenge, og man kan ikke tillægge hendes ægtefælles mere eller mindre stabile arbejdsforhold nogen betydning i denne forbindelse.

Med hensyn til hr. Christensen gælder det, at hvis han som nævnt i artiklen af helbredsmæssige grunde ikke kan påtage sig arbejde i normalt omfang uden særlig hensyntagen fra virksomheden og sine kolleger, opfylder han ikke den betingelse for at få arbejdsløshedsdagpenge at være til rådighed for arbejdsmarkedet, og han vil derfor ikke kunne få dagpenge.

Hr. Davidsen, som under sin ledighed har genoptaget et studium, er ikke berettiget til dagpenge, når han gennemgår en sådan egentlig

kompetencegivende uddannelse, forudsat at denne ikke fuldt ud kan gennemføres uden for normal arbejdstid.

Vedrørende fru Eriksen, som har deltidsarbejde og midlertidigt har haft arbejde på fuld arbejdstid, opstilles der i artiklen en formodning om, at hun ikke er interesseret i arbejde på fuld tid. Så længe rigtigheden af denne formodning ikke er dokumenteret, og så længe hun opfylder de objektive kriterier for at få dagpenge som supplement til sin løn for deltidsarbejde, er hun berettiget til sådanne dagpenge.

Med hensyn til hr. Frederiksen, som to gange har vægret sig ved at overtage anvist arbejde, fordi lønnen er så lav, at der ved en eventuel ny ledighed vil blive tale om nedsættelse af hans dagpenge, skal jeg oplyse, at man ikke kan nægte at modtage arbejde, der anvises af arbejdsformidlingen, hvis det er passende arbejde til overenskomstmæssig løn.

Konsekvensen af uberettiget vægring 1. gang er 5 ugers karantæne; ved 2. gangs vægring inden for 1 år skal den forsikrede have skaffet sig arbejde i mindst 5 uger for at få dagpenge i tilfælde af ny ledighed. Ved fortsat vægring må spørgsmålet, om den pågældende er arbejdssøgende og dermed står til rådighed for arbejdsmarkedet, tages op til overvejelse, for at man kan finde ud af, om den pågældende stadig kan være medlem af forsikringen. Arbejdsformidlingen bestræber sig naturligvis for at anviser de ledige arbejde, som netop passer for den enkelte, og det er klart, at arbejdsformidlingen søger at undgå situationer som den beskrevne.

Endvidere gør jeg opmærksom på, at der efter en ændring i reglerne på dette område, som blev gennemført for et par år siden, først når en person har haft uafbrudt arbejde i 3 måneder, skal ske en ny beregning af arbejdsfortjenesten som grundlag for dagpengenes størrelse.

Vedrørende den i artiklen omtalte hr. Gregeren er der to problemer, nemlig dels hvilke grænser der er for, hvad han, medens han får dagpenge, kan påtage sig af arbejde for sig selv og familie, dels om han kan vægre sig ved at overtage et anvist arbejde, fordi arbejdsstedet ligger 16 km fra hans bopæl på et sted, hvor han, der ikke har rådighed over en bil, ikke kan komme med offentlige befordringsmidler. Med hensyn til det første spørgsmål vil jeg sige, at man ikke kan få arbejdsløsheds-